

CHR. FUNCCI M.

Freiberg.

R E C T O R,

HERCULES SCHOLAST.

D I S C I P U L U S,

ICARUS SCHOLAST.

ut erg̃ Oratione solemnī

expressus,

cumq;

ΘΑΛΛΟΦΟΡΙΑ
GORLICENSI

Sumptibus

JOHANNIS CUNDISII,

Bibliopolæ Gorlic.

conjunctim editus

G O R L I C I I

ap.

CHRISTOPHORUM ZIPPERUM,
ANNO ÆRÆ CHRIST. CLXVIII.

Sächsische

31 8°
3877

Landesbibl.

11572

F. [Hier Erschienen]

AMPLISSIMO
INCLUTÆ
REIPUBLICÆ
GORLICENSIS
ORDINI

Sächsische
Landesbibliothek
Dresden

dedicat consecratq;

CHR. FUNCCIUS M.
Gymn. Gorl.R.

1957 IV 1154

*Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,
Prudentissimi, Specatissimi*

DNI CONSULES, PRÆTOR, SCABINI, cæteriq; SENATORES, *PATRONI OPT. MAX.*

Pud Romanos, potentissimos quondam gentium Dominos totiusq; Orbis domitores, NOBILIOR ille, qui cum Ætolis, Ennio comite, bellavit, FULVIUS Martis manubias Musis consecrasse legitur: Legitur & novem Musarum simulacra, Ambraciâ allata, Herculi olim consecrasse, Æde communide dicatâ. Innuere nempe cupiebat, mutuâ operâ hunc illasq; indigere, & dignitatem Musis suam ab Hercule vindicandam esse, & Herculis item gloriam earum ore celebrandam. Idem hoc vestrum est judicium, ideoq;

a 2

tan-

tantò bene favere studiò MUSIS NISSIACIS annisi tenus hac estis, ac hodienum laudabiliter annitimini, necquicquam prætermittentes, quod ad rei Scholasticæ conservationem facit. Macti esto bono hoc animò ad unum omnes, macti estote singuli, quò ipsò, dum non infra Amplitudinem vestram Scholæ curam putatis, sed per bene constitutos DUUMVIROS (OPT. CURATORES SCHOLÆ intelligo) luculenter ostenditis, Vos literas literarumq; officinam, h. e. Scholam, æstimare, nihil omnino Lacedæmoniis ceditis. Quid enim? Nonne Lacedæmonii, quorum Respubl. ob multas honestas constitutiones, leges, ac mores, & publicè & privatim observatos, celebris evasit, plurimum studii in puerorum institutione, cāq; non privatâ, sed publicâ, posuere? Commendat utiq; consuetudinem corum, summus rerum omnium judex, Aristoteles: Commemorat, imperatoriæ artis Doctor, Xenophon, ut & Plutarchus in Lycurgo latius. Ejus adscribere verba heic mihi non erit

erit senio: *Lacedæmoniorum, inquit, liberis*
non præposuit Lycurgus emptitios aut mercenarios
Pædagogos, neq; poterat quisquam pro arbitrio
suo alere & instituere filium: Sed omnes, ut se-
ptimum annum excesserant, centuriauit ipse in
classes, pariq; atq; unâ libertate ac contubernio
colludere inter se & studiis vacare docuit. Ho-
rum cohorti dedit præfectum, ingenio qui præ-
celleret, inq; pugnis esset animosissimus. Eum
intuebantur, dictoq; imperanti erant audientes,
punientemq; ferebant. Hactenus optimus Prin-
cipum Censor, in quô liberū miramur, ut de re
aliâ quavis, ita de primâ Lacedæmoniorum in
bene educandâ ac erudiendâ sobole curâ, judi-
cium. Reliquorum interim Græcorum in in-
formandâ juventute morem decima Musa,
Plautus, aperit, quando Lydum Pædagogum,
de antiquâ Græcorum puerorum institutione
in Bacchidibus (Comœdiâ palliatâ) ita loquen-
tem inducit:

Nego tibi annis viginti fuisse primis copiam,
Digitum longè à Pædagogo pedem ut efferres ex ædibus:
Ante solem exorientem nisi in palæstram veneras,
Gymnasii præfecto haut mediocres pœnas penderes.

Petit. Mi-
scell. L. I.
c. xvii.
p. 114.

Publicæ hoc informationis luculentum est
testimonium: Suspectum tamen de mendo id
primus habere cœpit eruditissimus Gallus, SA-
MUEL PETITUS. Unde & feliciter ex his
legis apud Æschinem verbis emendavit: 'Οι δὲ
τῶν παύδων διδάσκαλοι ἀνοιγέτωσαν μὲν τὰ διδα-
σκαλεῖα μὴ πρότερον ἡλίς ἀνιόντ Θ , οὐλεύτωσαν δὲ
πρὸ ἡλίου δύνοντ Θ . Cavet enim hac lege Solon,
Ludos literarios ad exorientem tantum, non
antè, aperiri, claudi verò ante occasum Solis.
Quare pro culpato illo, *ante solem exorientem*,
legit, *adve Solem exorientem*, i. e. ubi primùm
aperiebatur Ludus & Gymnasium, quod fiebat
ad exorientem Solem, nisi veneras, Gymnasiⁱ
præfecto pœnas dabas. Sic jam laudabile La-
cedæmoniorum institutum habetis: Habetis
invenerat
nobilitatis
& memorabile totius Græciæ Kρεοτρόφ Θ , ut Eu-
ripides in Troadibus eam appellitat, exem-
plum, quod sequimini. Ne dicam, quod Prin-
cipum longè maxumorum sequamini exem-
plum, in quibus Archelaum, Macedoniæ Re-
gem, nomino. Is siquidem, ut, scire se litera-
rum

rum dignitatem & astimare Musas, testaretur,
Jovi has exequavit, communeq; illi ipsisq;
Festum instituit, cui nomen ΜΟΥΣΕΙΑ. Du-
rabat id novem dies, ita quidem, ut Musæ cu-
jusq; nomini unus propriè dicaretur. Καὶ σιη-
νικὲς ἀγῶνας, Diodorus refert Siculus, συνέτελεσε
Διὶ οὐ μόνοις Μόσαις, ὃς Αρχέλαῳ ὁ προβασιλέυσας
πρωτῷ ιατέδειξε. Τὴν δὲ πανήγυριν ἐφ' ημέρας
ἐννέα συνέτελεσεν, ἐνάση τῶν Μοσῶν ἐπώνυμον ημέ-
ραν αναδείξας. Norat nempe Rex egregius, Vosq;
item, quibus par affectus erga rem literariam animi,
nōstis, Ordinis dignitatem à Majoribus quidem
partam obvenire, sed facilius conservari non posse,
quām rei literariæ beneficiò, quæ, si Scholæ vestrò<sup>Meurs.
Gracia fe-
riata L. V.
p. 205.</sup>
studiosè diligenterq; exemplò curantur, æq; ipsa
curatur, & laudabili hac curā ad seram posteritatem
propagatur. Sic itaq;, Musas quoniam arctissi-
mo Vobis obstringitis vinculò, omnes illi, qui ca-
rum Sacerdotes se esse profitentur, curam hanc tam
honestam, tam utilem, tamq; necessariam, quam
pro illustri vestro Gymnasio geritis, nunquam præ-
dicare desinent, inq; his neq; Ego. Sed laudem,
quam ingentem heic meremini, qvum celebrare sa-
tis dignè nequeam, Chartam ecce hanc universam,
in

1. S. Paed 2577°
2. S. (405)

in quâ' Pietas mea, literarum monumentis expressa,
cernitur, Vobis sisto, quæ id faciat. Non quidem
tam illud ALTENBURGENSE VALE, quâm
GORLICENSE SALVE cum ΘΑΛΛΟΦΟΡΙΑ
GORLICENSI Vobis, Vobis, inquam, Patronis,
Vobis Fautoribus plurimùm suspiciendis, sacrum
esse volo, quippe qui cum prisci ævi hominibus ne-
fas esse duco alii fruges, quâm Soli, cuius beneficio
succreverunt, dicare. Vos modò omnes parili, h. e.
amicâ, manu capite Chartam, serenâ fronte universi
ejus tenorem legite, & boni animi deq; Scholæ ve-
stræ salutè maximè solliciti studium, tanquam æqui
Censores, singuli agnoscite, ab odio, amicitiâ, irâ, mi-
sericordiâ, aliisq; affectibus, quibus vacuos esse de-
cet, qui de rebus judicant, prorsus alieni. Haut faci-
lè siquidem animus verum providet, ubi illa offici-
unt. Quod supereft, Ego nunc opto, ut DEUS ter
Opt. ter Max. unicus pacis & Concordiæ, quâ in sta-
biliendâ vestrâ Republ. inq; re item Scholasticâ lon-
gius provehendâ quâm maximè opus exulceratò
hoc seculò habetis, Autor, Curiam vestrâm diu flo-
rentem, Vos verò summâ benignitate hilares ac
fortes perpetuò servet. GORLICII Anno
cI, Ioc LXVIII. Eid. Nov.

1. Umbros. v. d. 1861. 3

3A 8° 3877

